

ZSOMBÉK

*keressük meg a régi ösvényeket
lássuk van-e még Boszorkánygödör
az életidő hatalmas spirálján
odalent bolyongva záruljon a kör
ahol izzadva játszva mit sem sejtve
gyermekéveinket tűztük akácra
és tudni véltük mit művelt a pappal
a hittant oktató kedves apáca
ettünk zöldsalmát keserűfűszárat
szívtunk szalmaszállal mácsonyavizet
majd kiszemelte lelkünk a valóság
és szélhámosként végleg kismimizett
lépjünk bele a megkövült nyomokba
járjuk be még a homoki temetőt
hol szívünkre szórta magját a halál
és gyökeret verve napról napra nőtt
rúgjuk a bőrt amíg besötétedik
és fel nem tép a Zsombék minden heget
ha itthonról majd hazamegyünk egyszer
keressük meg a régi ösvényeket*

ASSZIMILÁCIÓ

*pulzáló fekete gázbuborékok
ülnek az esti mocsár színén
és fűzfák szoknyát formáló
oldalgyökerei között
megkezdjük lassú merülésünk
régiszerelmesek medret borító
csontjai felé*

*gondos dajkánk az éjszaka
milliméterenként engedi át*

*lúdbőrző hajlatainkat
a sűrű hideg víznek
félve vigyáz ránk
jobban mint ahogyan
egymásra szoktunk*

*mikor a mocsarat belélegezzük
fülünkbe ágyazódik
sosem tapasztalt csöndje
és az érzelemmentes
feltétel nélküli befogadás
mély extázissal tölt el
mint orgazmus gyász idején*

*végül medrébe ágyazódva
mi leszünk az iszap a víz
a holdfény metszete
széljárta köd
összefonódó emlékeink pedig
felszínen pulzáló
sötét gázbuborékok*